

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

संजय उवाच ततो ब्रवीन्महाराज वार्ष्णेयः कुरुनन्दनं ॥ रोचते मे महाप्राज्ञराजेंद्र तव भाषितं ॥ ५२ ॥ देवव्रतः कृती भीष्मः प्रेक्षितेनापि निर्दहेत् ॥ गम्यतां सव
धोपायं प्रष्टुं सागरगासुतः ॥ ५३ ॥ वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्टो विशेषतः ॥ ते वयं तत्र गच्छामः प्रष्टुं कुरुपितामहं ॥ ५४ ॥ गत्वा शांतनवं दृढमंत्रं पृच्छाम भारत ॥
सवोदास्यति मंत्रं यं तेन योत्स्यामहे परान् ॥ ५५ ॥ एवमामं च्यते वीराः पांडवाः पांडुपूर्वजं ॥ जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ॥ ५६ ॥ विमुक्तशस्त्रकवचा
भीष्मस्य सदनं प्रति ॥ प्रविश्य च तदा भीष्मं शिरोभिः प्रणिपेदिरे ॥ ५७ ॥ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभ ॥ प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ॥ ५८ ॥
तानुवाच महाबाहु भीष्मः कुरुपितामहः ॥ स्वागतं तव वार्ष्णेय स्वागतं ते धनं जय ॥ ५९ ॥ स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तदा ॥ किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं
प्रीतिवर्धनं ॥ ६० ॥ सर्वात्मना पिकर्तास्मि यदपि स्यात्सुदुष्करं ॥ तथा ब्रुवाणं गांगेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ॥ ६१ ॥ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ क
थं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेम हि ॥ ६२ ॥ प्रजानां संशयो न स्यात्कथं तन्मे वद प्रभो ॥ भवान् हि नो वधोपायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ॥ ६३ ॥ भवंतं समरे वीरविषहे
म कथं वयं ॥ न हिते सूक्ष्ममप्यस्ति रंघ्रं कुरुपितामह ॥ ६४ ॥ मंडले नैव धनुषा दृश्यसे संयुगे सदा ॥ आददानं संदधानं विकर्षतं धनुर्न च ॥ ६५ ॥ पश्यामस्त्वां महाबा
होरथे सूर्यमिवापरं ॥ रथाश्च नरनागानां हंतारं परवीरहन् ॥ ६६ ॥ कोथवोत्सहते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ ॥ वर्षता शरवर्षाणि संयुगे वै शसंकृतं ॥ ६७ ॥ क्षयं नीता हि पृ
तना संयुगे महती मम ॥ यथा युधि जयेम त्वां यथा राज्यं भृशं मम ॥ ६८ ॥ मम सैन्यस्य च क्षेमं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ततो ब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ॥
॥ ६९ ॥ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे ॥ जयो भवति सर्वज्ञ सत्यमेतद्वीमि ते ॥ ७० ॥ निर्जिते मयि युद्धे नरणे जेष्यथ पांडवाः ॥ क्षिप्रं मयि प्राहरध्वं यदी
च्छथरणे जयं ॥ ७१ ॥ अनुजानामिव पार्थाः प्रहरध्वं यथा सुखं ॥ एवं हि सुरुतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहं ॥ ७२ ॥ हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयतां ॥ युधि
ष्ठिर उवाच ब्रूहि तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेम हि ॥ ७३ ॥ भवंतं समरे कुद्वंद्वं दहस्तमिवांतकं ॥ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणो ययमस्तथा ॥ ७४ ॥ न भवान्सम
रेशक्यः सैद्रैरपि सुरासुरैः ॥ भीष्म उवाच सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव ॥ ७५ ॥ नाहं जेतुं रणे शक्यः सैद्रैरपि सुरासुरैः ॥ आत्तशस्त्रो रणे यत्तो गृहीत
वरकार्मुकः ॥ ७६ ॥ ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते ह न्युर्महारथाः ॥ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकवचध्वजे ॥ ७७ ॥